

CHANCE VOUGHT

F4U – 1

CORSAIR

Stručná historie letounu

Jednomístný stíhací dolnoplošník F4U-1 Corsair patřil k nejlepším americkým námořním stíhacím letounům. Prototyp vzletl poprvé 29. května 1940 pod označením XF4U-1. Byl poháněn dvouhvězdicovým osmnáctiválcem Pratt-Whitney XR-2800-4 „Double Wasp“ s výkonem 1471 kW (2000 k) a třílistou vrtulí Hamilton Standard Hydromatic o průměru 4 m.

Ještě v témže roce překonal XF4U-1 rychlostí 651,5 km/h rychlostní hranici 400 mil/h a stal se tak nejrychlejším americkým stíhacím letounem. V březnu 1941 byla zadána sériová výroba a za necelé čtyři měsíce vzletl první sériový stroj.

Corsairy byly především určeny k službě na letadlových lodích. Ovšem zkoušky na letadlové lodi USS „Sangamon“ nedopadly úspěšně. Zkušební komise reklamovala špatný výhled z pilotního prostoru, tvrdé tlumiče podvozku, tendenci k překlápění letounu na křídlo a další. Proto byly nové stroje předány americké námořní pěchotě, kde operovaly z pozemních základů.

Po různých úpravách a vylepšeních se však přece jen sériové corsairy ke službě na letadlových lodích dostaly. Od dubna 1944 pak byly americkými standardními palubními stíhači. K prvnímu operačnímu vzletu startovaly F4U-1 13. února 1943. Od té doby patřily k nejobávanějším americkým stíhacím letounům. Výrazně se zasloužily o dobytí nadvlády ve vzduchu nad japonskými stroji. Vykonalý do konce druhé světové války 64 051 operačních vzletů, přičemž sestřelily 2 140 nepřátelských letadel, při ztrátě 189 strojů.

Corsairy byly ovšem nadále vyvíjeny a na základě smlouvy o půjčce a pronájmu dodávány ostatnímu spojeneckému letectvu. Dostaly se mimo jiné i do výzbroje britského a novozélandského královského letectva. Od 689. vyrobeného letounu F4U-1 byla zavedena do výzbroje verze F4U-1 A s vypouklým krytem pilotního prostoru, který zlepšil boční výhled.

F4U-1 Corsair patřil k letounům, které se podílely na rozdrčení fašistické koalice ve druhé světové válce. Zejména pak v bojích na Dálném Východě.

Celkem bylo vyrobeno 12 571 corsairů všech verzí.

Popis letounu a jeho hlavní technické údaje

Chance Vought F4U-1 Corsair byl jednomístný jednomotorový samonosný dolnoplošník. Kovová kostra křídla, ocasních ploch i trupu potažena durallem. Křídlo charakteristicky lomené do W. Krytovaný hvězdicový motor poháněl kovovou třílistou stavitelnou vrtulí. Podvozek zatahovací. Hlavní podvozkové nohy zatahovány do křídla. Zádřový podvozek do trupu. Letoun byl vybaven přistávacím hákem pro operace z letadlových lodí.

Rozměry letounu	
Rozpětí	12,48 m
Délka	10,17 m
Výška	4,58 m
Nosná plocha	29,17 m ²
Hmotnost prázdného letounu	4 074 kg
Vzletová hmotnost (max.)	6 350 kg
Výkony	
Max. rychlost	671 km/h ve výšce 6 100 m
Cestovní rychlost	510 km/h ve výšce 6 100 m
Dostup	11 300 m
Dolet	1 633 km
Stoupavost (počáteční)	15,8 m/s
Výzbroj	
6 kulometů Browning MG 53—2 v křídle (pro každou zbraň 375 až 400 nábojů) 450 až 1 800 kg pum a 8 neřízených raket HVAR ráže 127 mm.	

Návod ke stavbě

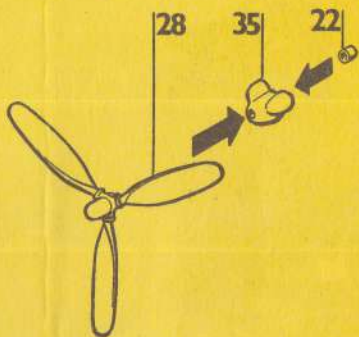
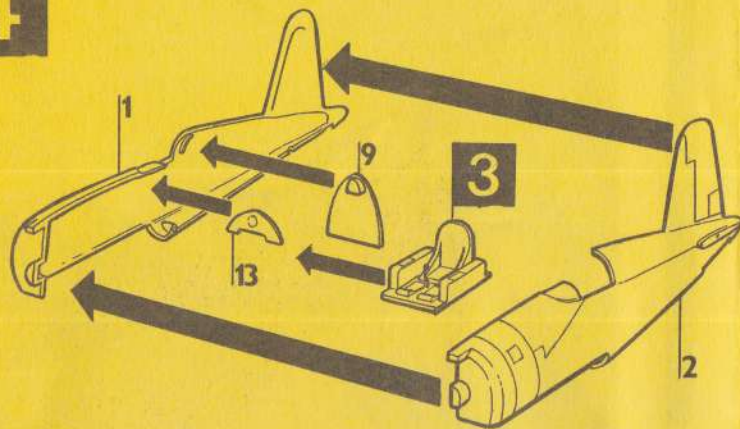
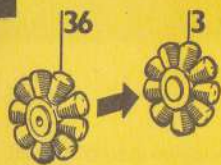
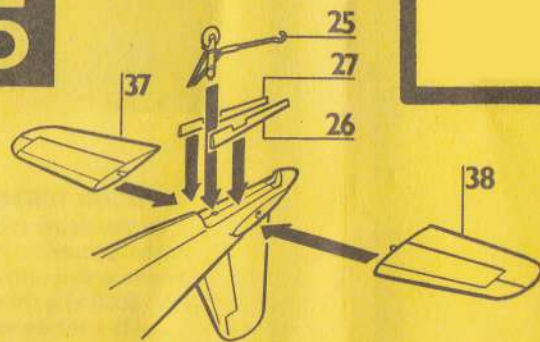
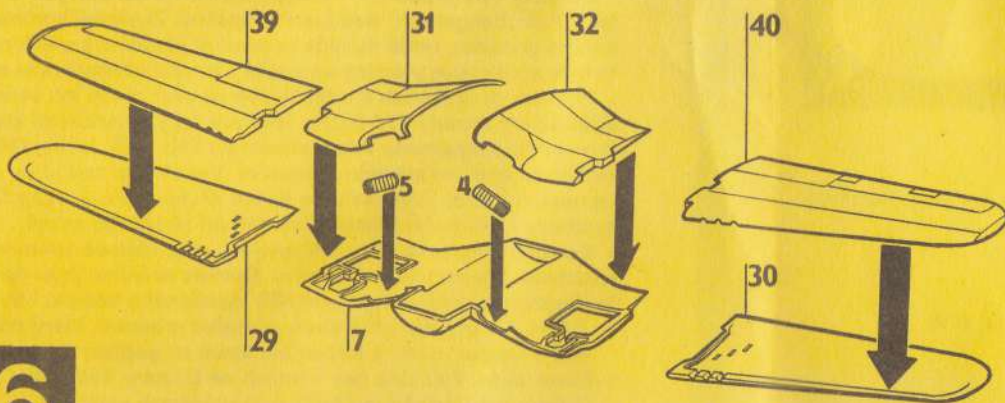
Dříve, než začnete se stavbou modelu, prostudujte si stavební návod a připravte si modelářské nářadí. Budete potřebovat nůžky, ostrý nůž, jemný pilník (stačí na nehty), holicí čepelku, pinzetu, brusný papír, sadu štětců k barvení modelu, dřevěné prkénko a pracovní desku. Stavbu si ulehčíte použitím různých gumových nití, kuliček na prádlo a samolepicí pásky Isolepa.

Součásti oddělujte od vtoků bezprostředně před jejich použitím, zabráníte tak ztrátě drobných dílů. Jednotlivé vylisky oddělujte od vtoků ostrým nožem nebo nůžkami. Drobné otřepy vzniklé lisováním začistěte ostrým nožem nebo holicí čepelkou. Slepované díly si předem vyzkoušejte sestavit nasucho, případně je jemně dolícujte. K lepení je nevhodnější lepidlo Styrofix nebo Lepí M. Kvalitní lepidlo si však můžete zhotovit sami, rozpustíte-li drobné úlomky vtoků v toluenu. S lepidlem pracujte opatrně, neboť je prudkou hořlavinou a výpary ve větší koncentraci škodí zdraví. Lepidlo nanášejte pouze na styčné plochy lepených dílů. Dostane-li se lepidlo na vnější plochy, naleptává je, což má nepříznivý dopad na konečný vzhled modelu. Slepované díly nechte vždy dostatečně dlouho zaschnout a podle potřeby použijte k jejich sepnutí gumové nitě, Isolepu nebo kuličky na prádlo. Modely zásadně vybarvujte barvami, které neleptají polystyrén. Vhodné jsou barvy Unicol-Model nebo Humbrol. Se stavbou nespěchejte a pracujte pečlivě. Konečný vzhled modelu závisí jen na vás.

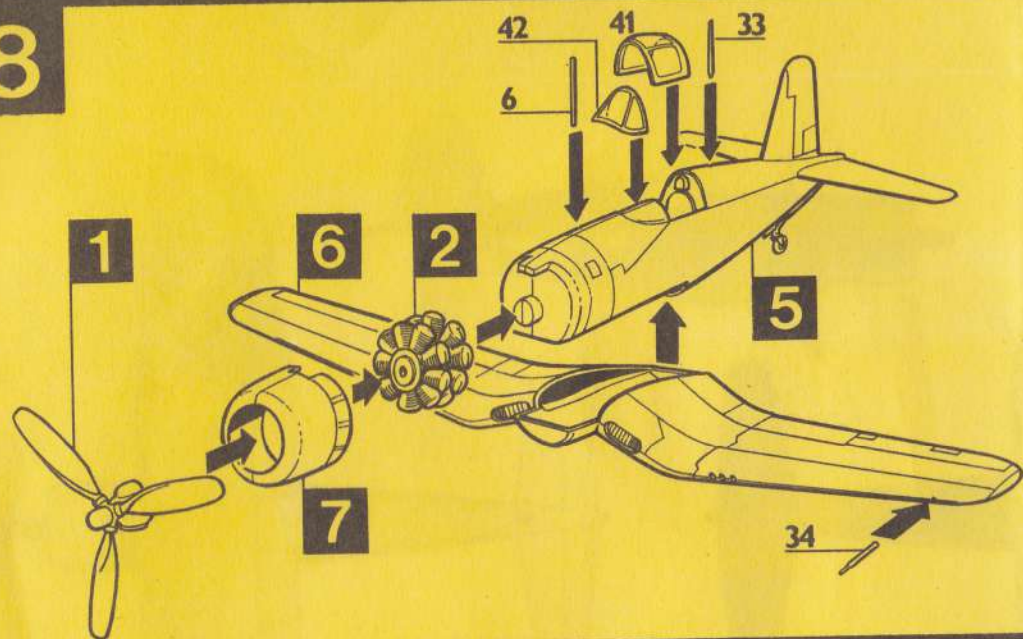
Stavbu začněte vrtulovou jednotkou (setavovací obrázek 1). Vrtuli (28) nasunete do reduktoru (35) a pojistíte ji kroužkem (22). Pomocí sestavovacího obrázku 2 zhotovíte motor. Stavba je velmi jednoduchá, neboť k sobě slepíte hvězdičky (36), (3) a jste hotovi. Další podsestavou je pilotní prostor (sestavovací obrázek 3). Na desku (8) připevníte sedačku (10) a řídicí páku (23). Základem trupu je sestava 4. Do pravé bočnice (1) vlepíte palubní desku (13), přepážku (9) a komplet 3. Trup uzavřete levou bočnicí (2). Stavbu zadní části trupu ukazuje sestavovací obrázek 5. Nejprve přilepíte pravou (38) a levou polovinu vodorovné ocasní plochy (37). Následuje záďový podvozek (25) a kryty (26), (27). Nyní zhotovíte křídlo (sestavovací obrázek 6). Do centroplánu (7) vlepíte přepážky (4), (5) a po dokonalém zaschnutí přilepíte vrchní díly centroplánu (31) a (32). Levou i pravou „polovinu“ křídla sestavíte odděleně (levou z dílů (30), (40), pravou z dílů (29) a (39)). Po dokonalém zaschnutí obě poloviny připevníte k centroplánu. Jednou z posledních podsestav je kryt motoru. Slepíte jej podle sestavovacího obrázku 7 z dílů (14) a (15).

Drak modelu zkompletujete podle sestavovacího obrázku 8. K trupu (komplet 5) připevníte motor (komplet 2), kryt motoru (komplet 7), vrtulovou jednotku (komplet 1) a křídlo (komplet 6). Ke vzniklému celku přilepíte antény (6), (33), Pitotovu trubici (34) a kryt pilotního prostoru, který sestává z dílů (42) a (41).

Model dokončíte zhotovením podvozku a jeho přilepením k draku (sestavovací obrázek 9). Nejprve přilepíte ke křídlu hlavní podvozkové nohy. Levá sestává z dílů (12), (24), pravá z dílů (11) a (24). Následují přední podvozkové kryty (16), (17) a na závěr boční podvozkové kryty. Díl (18) a (20) tvoří levý kryt, díl (19) a (21) pravý kryt. Tím je model corsairu hotov.

1**4****2****7****5****3****6**

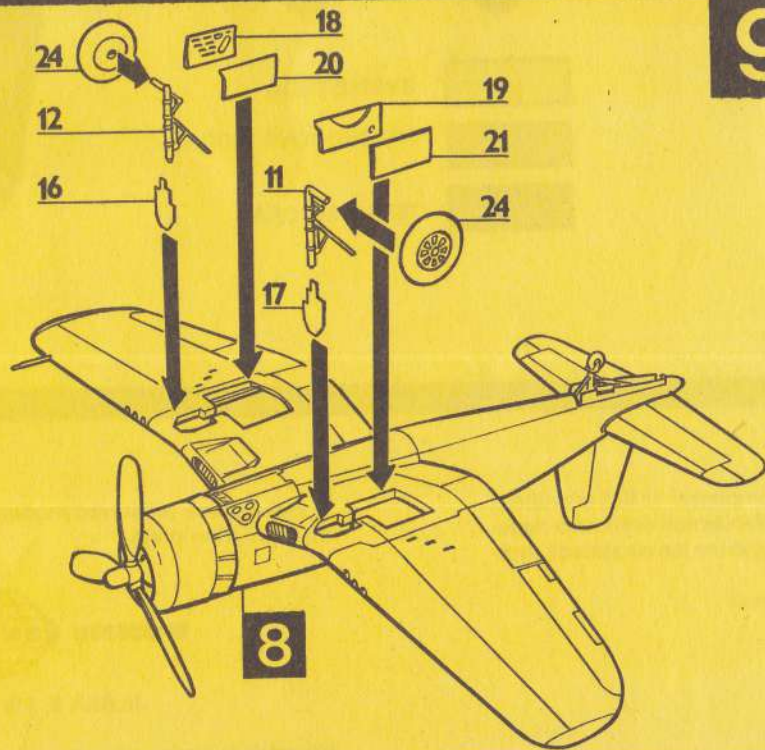
8

Seznam dílů

1 – pravá polovina trupu	1 ks
2 – levá polovina trupu	1 ks
3 – zadní hvězdice motoru	1 ks
4 – levá přepážka křídla	1 ks
5 – pravá přepážka křídla	1 ks
6 – přední anténa	1 ks
7 – spodní díl centroplánu	1 ks
8 – podlaha pilotního prostoru	1 ks
9 – přepážka trupu	1 ks
10 – sedačka	1 ks
11 – pravá podvozková noha	1 ks
12 – levá podvozková noha	1 ks
13 – palubní deska	1 ks
14 – pravá polovina motorového krytu	1 ks
15 – levá polovina motorového krytu	1 ks
16 – levý čelní kryt podvozkové nohy	1 ks
17 – pravý čelní kryt podvozkové nohy	1 ks
18 – vnější boční kryt levé podvozkové nohy	1 ks
19 – vnitřní boční kryt pravé podvozkové nohy	1 ks
20 – vnitřní boční kryt levé podvozkové nohy	1 ks
21 – vnější boční kryt pravé podvozkové nohy	1 ks
22 – kroužek	1 ks
23 – řídicí páka	2 ks
24 – kolo hlavního podvozku	1 ks
25 – záďový podvozek	1 ks
26 – pravý kryt záďového podvozku	1 ks
27 – levý kryt záďového podvozku	1 ks
28 – vrtule	1 ks
29 – pravá spodní polovina křídla	1 ks
30 – levá spodní polovina křídla	1 ks
31 – pravý horní díl centroplánu	1 ks
32 – levý horní díl centroplánu	1 ks
33 – zadní anténa	1 ks
34 – Pitotova trubice	1 ks
35 – reduktor	1 ks
36 – přední hvězdice motoru	1 ks
37 – levá polovina vodorovné ocasní plochy	1 ks
38 – pravá polovina vodorovné ocasní plochy	1 ks
39 – pravá horní polovina křídla	1 ks
40 – levá horní polovina křídla	1 ks
41 – odsunovací díl krytu pilotního prostoru	1 ks
42 – čelní díl krytu pilotního prostoru	1 ks

9

8

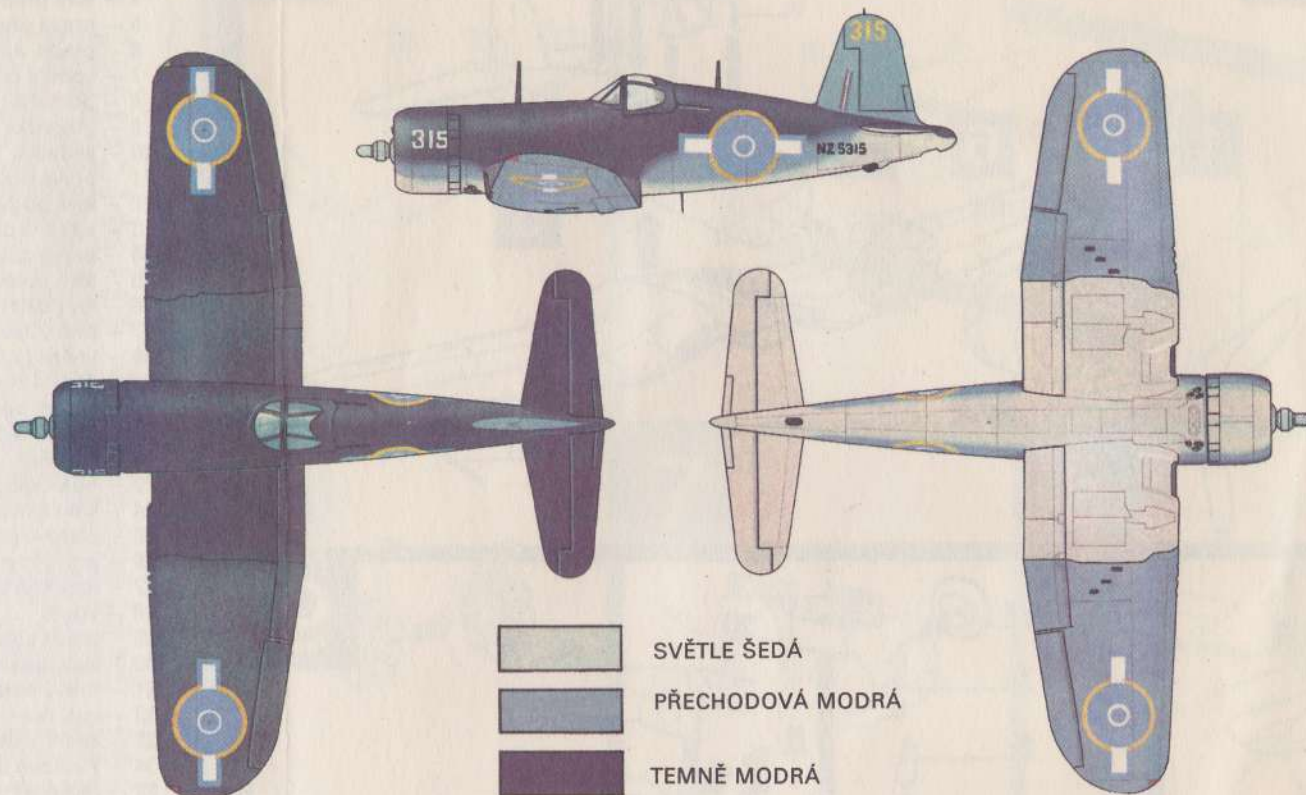
Zbarvení letounu

Corsairy amerického letectva měly různá zbarvení. Ke konci války však byly zpravidla na horních a bočních plochách matně temně modré, zesponu světle šedé (mimo vnějších částí spodního křídla, které byly v barvě horních ploch). Jsou však známa i jiná zbarvení. Například matně temně modrá barva na všech plochách, případně „tříbarevná“ kamufláž, kdy horní plochy přecházely z temně modré, přes střední modrou do šedobílé.

Tuto kamufláž měly letouny Novozélandského královského letectva, a tudíž i model, který jste si právě koupili. K jeho vybarvení použijte následující odstíny Humbrol. Pro horní plochy temně modrou HU 4, pro přechodové plochy, svislou ocasní plochu a spodní plochu vnější části křídla HU 5. Spodní plochy vybarvíte světle šedým odstínem HU 6.

Výsostné znaky amerických corsairů byly umístěny na levé horní a pravé spodní ploše křídla a na bocích trupu.

Corsairy Novozélandského královského letectva měly výsostné znaky na obou koncích i na obou plochách křídla, na boku trupu a na kýlovce. Na motorovém krytu a na směrovce označení, na boku trupu ještě výrobní číslo letounu.

KONTROLNÍ KUPÓN

Art. č. 155

Chance Vought F4U-1 Corsair

Stavebnice neobsahuje:

číslo součástky

název součástky

Adresa odesílatele:

Přesto, že věnujeme velkou péči kompletaci našich stavebnic, nemůžeme zcela vyloučit případné přehlédnutí drobného nedostatku. Oprávněné reklamace Vám vyřídíme jen na základě vyplněného kontrolního kupónu.

Předem Vám děkujeme za pochopení.

Plný úspěch při stavbě modelu, spojený s mnoha příjemnými chvílemi Vám přeje,

JILSKÁ 9, 110 01 PRAHA 1

Návod byl vypracován ve spolupráci s Vojenským muzeem – expozice letectva, Praha-Kbely.